

SLOMŠKOV LIST

MARIBOR LETO XXX - ŠTEVILKA 1 (61) SEPTEMBER 2008

Ob 10-letnici Slomškove beatifikacije

*Dragi častilci blaženega
Antona Martina Slomška!*

Po dvoletnem premoru zopet prihaja med vas Slomškov list. Ustanovitev novih škofij je povzročila nekatere spremembe. Tako je dosedanji postulator dr. Marijan Turnšek postal soboški škof, urednik lista msgr. Jože Kužnik pa generalni vikar celjske škofije. Obema gospodoma se zahvaljujem za veliko delo, ki sta ga opravila za Slomškovo beatifikacijo in nastavila postopke za njegovo kanonizacijo. Kongregacija za svetnike me je imenovala za novega postulatorja, mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger pa za urednika Slomškovega lista. Priporočam se vam v molitveni spomin, da bi skupaj s sodelavci imel milost Božjega blagoslova pri tem delu.

Prihodnje leto, 19. septembra 2009, bo minilo 10 let, kar je sveti oče papež Janez Pavel II. prvega mariborskega škofa, božjega služabnika Antona Martina Slomška razglasil za blaženega v Mariboru. Na Slomškov grob romajo posamezniki in skupine. Nekateri ljudje ustno ali pisno pričujejo o raznih uslišanjih na njegovo priprošnjo. Vsak dan v stolni cerkvi po sveti maši molimo za njegovo kanonizacijo. V ta namen je bilo izdanih že več podobnic s Slomškovo podobo in molitvijo za kanonizacijo.

Od 14. do 28. novembra 2007 sem obiskal slovenske rojake v

Argentini. Malo pred odhodom me je obiskala družina Petkovšek iz Buenos Airesa. Prosijo za čudež, ki bi pospešil proces njegove kanonizacije. Imajo tri hčerke in zadnja, petletna Sofia ima posebno genetsko bolezen, ki se imenuje Trisomija 13 ali Sindrome de Patau. Je menda edina tovrstna bolnica v Argenti-

ni. Deklica ne hodi in ne govori. Ko se je rodila, so zdravniki staršem povedali da 80% otrok, ki imajo to bolezen, umre pred letom dni in to zato, ker imajo problem na srcu. Deklica pa živi že pet let in v tem njeni starši vidijo posebno znamenje z nebes. Od sobote 1. do nedelje 9. marca 2008, smo v mariborski nad-

škofiji in družina Petkovšek v Buenos Airesu skupaj opravili devetdnevno na čast bl. A. M. Slomšku. Nadškof in pomožna škofa ter kanoniki smo v ta namen darovali tudi svete maše. Za to priložnost smo v nadškofiji pripravili posebno zgibanko, ki smo jo poslali vsem župnijam in vse verne povabili k molitvi za dekličino ozdravljenje na priprošnje bl. A. M. Slomška! Slovenci smo se tako povezali v molitvi doma in v Argentini.

Tudi širšo javnost bi radi seznanili z osebnostjo in delom A. M. Slomška, zato je nadškofija pripravila projekt Slomškova romarska pot. Aktivnosti za pripravo, vzpostavitev in ureditev Slomškove romarske poti segajo že v leto 2003, ko so bili storjeni prvi koraki za izvedbo celovitega projekta. V letu 2005 dobi ta projekt mednarodne dimenzije, ko sta se povezali škofiji Celovec in Maribor preko izmenjave dveh "nju-nih" svetnikov: sv. Eme in blaženega Slomška. Približno v tem času je v podobnem prostoru in času ter s podobno tematiko nastal projekt Emine romarske poti. Oba projekta sta nastavljena na tesno mednarodno sodelovanje - zlasti med avstrijsko Koroško in Slovenijo, v nadaljevanju pa bosta poenotena znotraj večjega mednarodnega projekta ro-

marških poti (območje Slovenija, Koroška, Gradiščansko, Štajerska, Spodnja Avstrija, Madžarska). Ta nov večji projekt bo tako vsebinsko, logistično in promocijsko povezoval kraje Slomškove romarske poti, Emine romarske poti, Marijine romarske poti, Jakobe poti, poti sv. Martina ter več manjših krajevnih in regionalnih romarskih središč. V tem času so bile k sodelovanju povabljene vse ključne partnerske organizacije prej naštetih poti in določeni ključni nosilci posameznih odgovornosti, ki bodo obvladovali celoten projekt tako z vidika finančnega in administrativnega upravljanja, raziskovanja zgodovine, načrtovanja dogodkov, vodenja aktivnosti pri odnosih z javnostjo, načrtovanju poti in promociji. Pomembno vlogo za Slomškovo romarsko pot ima Društvo Slomškova romarska pot, ki ji pomaga nadškofija Maribor. V Črešnjicah je bilo 25. junija 2008 srečanje romarjev Slomškove romarske poti (Nova Cerkev - Prihova). Za njih je daroval sveto mašo mariborski nadškof in metropolit.

V mariborski stolnici bo 14. septembra blagoslovitev obnovljene freske Povišanja sv. Križa, kar bo tudi uradni začetek praznovanja 150-letnice prestavitve škofijskega sedeža in Slomško-

vega prihoda v Maribor. Slomškovo nedeljo bomo praznovali 28. septembra popoldne v baziliki Lurške Matere Božje v Brestanici. Ob 15. uri bo molitvena ura, ob 16.00 pa slovesno somaševanje škofov in duhovnikov, ki ga bo vodil celjski škof dr. Anton Stres. Vodilna misel ali geslo Slomškove nedelje bo: "Materin nauk - otroku jutranja zarja" (bl. škof Slomšek). Posebno brošuro za tridnevno pred Slomškovo nedeljo je pripravila Pastoralna služba Maribor. V postnem času 2009 bo v Mariboru misijon. Pred njim naj bi bil v Mariboru pastoralni forum z naslovom "Za blagor mesta". V jubilejnim letu bo Univerza v Mariboru skupaj z nadškofijo pripravila znanstveni simpozij. V načrtu je tudi poseben dokumentarni film o blaženem škofu Antonu Martinu Slomšku. Želimo si namreč čimprejše Slomškove kanonizacije! Za mariborsko nadškofijo in Cerkev na Slovenskem bi to pomenilo novo duhovno moč pa tudi pogum za nove pastoralne vizije.

+Peter Štumpf

Postulator za Slomškovo kanonizacijo

Tridnevica pred praznikom in nedeljo blaženega Antona Martina Slomška

V letošnjem pastoralnem letu smo se v Cerkvi na Slovenskem velikokrat vračali k misli na družino in poskušali odgovoriti na mnoge skrbi in vprašanja, ki tarejo sodobne družine. Kakor je blaženi Anton Martin Slomšek rad govoril o pomenu krščanske družine in njene vloge za vzgojo mladega rodu, tako smo se v letošnjem pastoralnem letu spraševali, kako živeti zakonsko in družin-

sko življenje po Božjem naročilu in po zapovedih Cerkve.

Slomškovo nedeljo bomo letos praznovali 28. septembra popoldne v baziliki Lurške Matere Božje v Brestanici, v Slovenskem Lurdu ter pred praznikom blaženega Antona Martina Slomška obhajali tridnevno, in sicer 25., 26. in 27. septembra. Pri tridnevnicami pred Slomškovo nedeljo bomo prisluhnili Slomškovi besedi,

s katero je spodbujal očete in matere da svoje otroke tako vzgojijo, da bodo ljubili Boga in ljudi. Razmišljali bomo, kaj nam more Slomšek povedati za naš čas, da bi bile družine resnično nepogrešljive božje ustanove za duhovno in telesno rast otrok in mladine.

Matjaž Kramberger

Slomškova beseda o družini, zakonu in vzgoji

Letošnje leto je bilo v Cerkvi na slovenskem namenjeno družini. Zvrstilo se je mnogo predavanj na to tematiko, izrečenih je bilo veliko idej in predlogov; tudi Slovenski pastoralni dan je nosil pomenljiv naslov: Za življenje - za družino. Logotip Slovenskega pastoralnega dneva je pokazal, kako je vse prizadevanje po Plenarnem zboru namenjeno današnji slovenski družini, ki naj pod vodstvom Svetega Duha išče odgovore na vprašanja sodobnega časa.

Danes govorimo o družini 21. stoletja, ki bi jo lahko v grobem označili, kakor jo je označila Alenka Fras. Govori o družini, ki je ogrožena, hiperaktivna in vzgojno dezorientirana ter zbegana. V taki družini izginjajo klasične krščanske vrednote in takšna družina ni več zasidrana v veri.

"Sveta vera bodi vam luč", je učil blaženi škof Anton Martin Slomšek in tako razvil temeljito in zdravo družinsko pastoralo, s katero je poskušal reševati družine v začetku 19. stoletja.

V tem kratkem sestavku so zbrane nekatere njegove najbolj znane misli

o družini, družinskem življenju, zakonu, vzgoji ipd.

1. "Zakon je točka, v kateri se najnežneje in najtesneje povezujejo družina, domovina in Cerkev. Da rešimo Evropo, se mora obdržati zakrament sv. Zakona. Naša naloga je sv. zakon

pripeljati do največjega možnega spoštovanja in ga tudi obdržati." (Stanko Janežič, ur. *Škof Anton Martin Slomšek* (Maribor: Slomškova založba, 1996), 49).

2. Podobne trditve je mogoče najti ne le v Slomškovih škofovskih spisih

Petero sovražnikov srečnega zakona

Kdor hoče v zakonu z Bogom živeti, se mora petero sovražnikov srečnega zakona varovati:

1. Ljubosumnosti (neumnega ajfranja). Ta je živi črv zakonskih, morija zadovoljnosti, molj zakonske sreče, ki še na smrtni postelji ne umrje.
2. Nezvestobe zakonske. Ona je mati prešestvanja in morije. Gorjé hiši, soseski, deželi, kjer svete zvestobe zakonske ni; tam črv drevo sreče podjeda. Ostro veli Kristus: "Kdor žensko pogleda, da jo poželi, je že prešestval z njo v svojem srcu" (Mt 5,28).
3. Hude jeze. Jezova žena deco s strupom doji, kujava možu jesti in piti grení. Neotesan, srdit mož ženo pretepa in ubija otroke. Mladi otroci bodo sirote, stari pa berači. "Ne bodi kakor lev v svoji hiši" (Sir 4,30). "Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih" (Ko 13,19). "Žene naj bodo svojim možem drage kakor Gospodu" (Ef 5,22).
4. Lakomnosti. Skopec je najbolj neusmiljen zakonšek, on ženo krasti uči, prisili; otrokom v šolo ne da, v bolezní po zdravnika ne pošlje, ker se mu denarja mili.
5. Zapravljivosti. Zapravljiv pijanec, igravec je hudi letini podoben; požre kar je prihranjenega, in še semena za prihodnjo ne zapusti, ženo in otroke okrade, je svoje lastne hiše razbojnik.

(Od zakonskega stana, v: *Drobtinice* 1851)

Zakon ima tudi pet prijateljev, ki skrbijo za pravo zakonsko srečo

Kdor hoče v zakonu z Bogom živeti, se mora petero sovražnikov srečnega zakona varovati:

1. Pobožnost – za vse je dobra, zakoncem pa je še posebno potrebna. Velika dolžnost zakoncev je, da imata Boga vedno pred očmi: sebe in svojo hišo morata varovati pred grehom bolj kot pred ognjem, vsak dan morata moliti in pogosto ter vredno prejemati svete zakramente. Če na Boga ne pozabita, ju tudi Bog ne bo zapustil.
2. Zakonsko zaupanje – zakonca si ne smeta ničesar prikrivati, o vsem se morata pogovoriti, skupaj odločiti in narediti. Vprežna vola lahko vozita le, če hkrati vlečeta. Podpihovalcem, ki radi delajo zdrabo, morata zapreti vrata.
3. Varčnost – v dobrih letinah je potrebno kaj prihraniti za dneve pozebe. Miza in obleka morata biti primerna stanu.
4. Sveta zakonska ljubezen – ta posladi zakonsko življenje in olajša težavne dolžnosti. V Ziljski dolini je navada, da ženin in nevesta na gostiji jesta z eno žlico in z enimi vilicami. »Možje, ljubite svoje žene, kakor je Kristus vzljubil Cerkev« (Ef 5,25).
5. Potrpežljivost – vsak ima dobre in slabe lastnosti; potrpite drug z drugim in tudi Bog bo z vama potrpel. Zakona brez križev ni; blagor mu, kdor lahko za potrpežljivim Jobom ponovi: »Bog je dal, Bog je vzel – hvaljeno bodi ime Gospoda.«

ampak tudi v duhovniški zapuščini. V Vuzenici je kot župnik zapisal, da mora iti njegovo duhovniško pastorarno delo v treh smereh: zakonca kot mož in žena, zakonca kot oče in mati, zakonca kot gospodar in gospodinja. Slomšek je vsekakor hotel družino svoje dobe postaviti na čimbolj trdne temelje. Že kot kaplan na Bizeljskem je govoril mladim o njihovi pripravi na zakon. Značilna je pridiga Ženitovanje imenitno godovanje - Kako mora biti, kjer je mlade imenoval "mladike zakonskega drevja" in jih spodbujal, naj se na zakon pripravljajo s pobožnim in čistim življenjem. (Prav tam).

3. Slomšek je torej nenehno imel pred očmi krščansko družino, ki bi bila versko zdrava, duhovno bogata in živa družina. Prav v tem smislu je škof Anton Martin Slomšek še danes aktualen in sodoben.

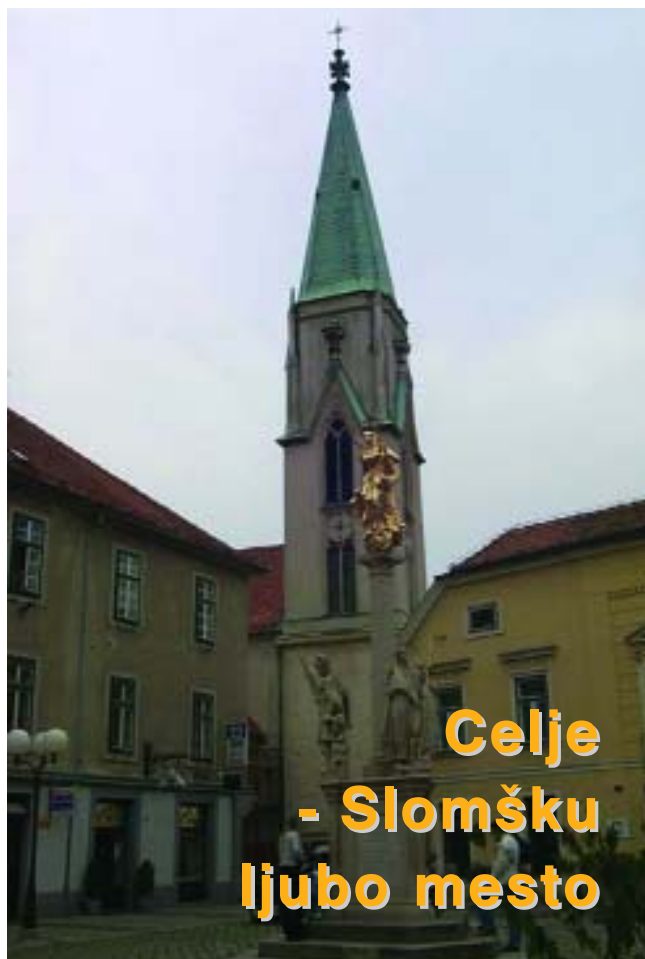
"Oj, Celje, ti mesto moje!" Tako poje neka pesem, ki sicer ni prišla izpod peresa škofa Slomška, izraža pa Slomškov odnos do Celja, mesta, ki ga je vse življenje nosil v svojem srcu.

Rojen na Ponikvi blizu Celja je Slomšek verjetno že v otroških letih kdaj obiskal Celje, prvič pa se je usodno srečal z njim, ko je kot trinajstleten fant prišel v celjske šole. Po dve in pol letni "nedeljski šoli", ki jo je obiskoval pri domačem kaplanu Jakobu Prašnikarju, se je septembra 1813 vpisal v tretji letnik normalke v Celju. Sprva mu je nekaj težav povzročala nemščina, vendar je s svojo pridnostjo kmalu nadomestil pomanjkljivo znanje in letnik zaključil z odliko ter nagrado. Jeseni 1814 je šolanje nadaljeval na celjski gimnaziji. Bil je med najboljšimi dijaki. V drugem letniku, po materini smrti, so se začeli zanj težki časi, saj se je moral soočiti z revščino. Grozilo mu je, da bo moral šolanje končati, ker ga je oče imel za svojega naslednika na posestvu. Odločnosti kaplana Prašnikarja, ki je prevzel skrb zanj in očeta pregovoril, se je moral Tonček zahvaliti, da je lahko nadaljeval šolanje. Kljub tem težkim preizkušnjam je razred končal z odliko. Pomoč od doma je usahnila, zato si je Slomšek pomagal s tem, da je poučeval druge dijake. V ta namen je leta 1817 končal poseben tečaj, ki mu je omogočal zasebno poučevanje učencev nižjih razredov. V času šolanja na gimnaziji se je pod vplivom profesorja Antona Zupančiča začel ukvarjati tudi s prevajanjem, pisanjem in pesnenjem. V letu 1819 je končal gimnazijo in se poslovil od Celja ter šel v Ljubljano, da bi končal še filozofski licej, ki ga celjska gimnazija ni imela.

Po duhovniškem posvečenju leta 1826 se je Slomšek večkrat vračal v Celje. Že kot kaplan na Bizeljskem je za porciunkulo pomagal spovedovati pri kapucinih v Celju, kot kaplan v Novi Cerkvi pa se je redno vračal v Celje. Tam je tudi opravil župniške izpite, ponovno vse z odliko. Leta 1829 je Slomšek

postal spiritual v celovškem bogoslovju. Med počitnicami je imel navado, da je potoval, si ogledoval bogoslovja in različne pastoralne dejavnosti po župnijah. Med temi popotovanji je večkrat obiskal tudi Celje, kjer se je v mestu in okolici srečeval z duhovniki. Leta 1838 se je poslovil od Celovca in postal nadžupnik v Vuzenici. Ker je Vuzenica civilnopravno spadala pod celjski okraj, se je Slomšek ponovno tudi uradno srečeval s Celjem. Leta 1844 se je Slomšek preselil v Šent Andraž na Koroškem, kjer ga je škof Kuttmar kot kanonika sprejel za svojo 'desno roko'. Kljub temu, da sta si bila s škofom zelo blizu in je Slomšek svoje dolžnosti na škofiji odlično opravljal, ga je srce vedno bolj vleklo k dušnopastirskemu delu. Škof Kuttmar je to zaznal in mu ponudil mestno župnijo sv. Danijela v Celju, kjer je 1845 umrl župnik in opat Franz Schneider. Tako je Slomšek ponovno prišel v 'svoje Celje'.

3. marca 1846 je cesar imenoval Antona Martina Slomška za župnika in opata v Celju. Še preden pa je Slomšek to izvedel, je 8. marca 1846 umrl škof Kuttmar. Slomšek se je od svojega prijatelja škofa poslovil z nagovorom na pogrebu. Za tem se je odpravil v Celje, prepričan, da bo do konca ostal tam. Povsem na tiho je na Markovo pripotoval v Celje in takoj vodil slovesno sv. mašo z blagoslovom z Najsvetejšim in Markovo procesijo iz opa-

tijske cerkve sv. Danijela k podružni cerkvi Sv. Duha. Zelo hitro je opravil obvezne vljudnostne obiske pri različnih oblasteh, nato pa se je z vnemo lotil dušnopastirskega dela. Ugotovil je, da so ljudje v okolici mesta še dobri verniki, da pa so se meščani zelo odtujili Cerkvi. Uvidel je, da bo potrebno nekajletno trdo delo, da bi se moglo to stanje izboljšati. Toda načrtov ni mogel uresničiti, saj ga je kmalu po prihodu v Celje presenetilo pismo kardinala Schwarzenberga, v katerem ga je le-ta obvestil, da ga je določil za naslednika škofa Kuttnerja in ga prosil, naj sprejme to službo, s čemer se strinja tudi cesar. 30. maja 1846 je bil Slomšek imenovan za lavantinskega škofa s sedežem v Šent Andražu na Koroškem. Novo imenovani škof je Celje zapustil v začetku junija. Celjani so ga slovesno pospremili na železniško postajo od koder se je v spremstvu šestnajstih duhovnikov odpeljal v Gradec. Na vseh postajah so ga pričakali ljudje in ga pozdravljali. 5. julija 1846 je bil Slomšek v Salzbur-

gu posvečen za škofa. Ob tej priložnosti je bilo Celje z okolico močno zastopano. Prišlo je tudi dvanajst duhovnikov Slomškovih prijateljev, iz Celja in okolice ki so se nadškofu in kardinalu Schwarzenbergu prisrčno zahvalili, da je izbral lavantinski škofiji tako izvrstnega pastirja.

Tudi kot škof je Slomšek ostal tesno povezan s Celjem. Ko je

ustanovil bratovščino sv. Cirila in Metoda, katere namen je bila molitev za edinost Cerkve, je za njen sedež izbral cerkev sv. Jožefa v Celju ter tja povabil lazariste, ki naj bi z misijoni po župnijah dvignili versko življenje v škofiji. Ko je razmišljal o prestavitvi škofijskega sedeža iz Šent Andraža nekam bolj v središče škofije, ga je srce vleklo v Celje, a se je tako zaradi boljših

materialnih pogojev, pa tudi iz narodnih razlogov odločil za Maribor. Tudi zadnje Slomškovo delovanje se je odvijalo v bližini Celja, kjer je po župnijah škalske in laške dekanije opravljal vizitacije in birmoval. S teh dušnopastirskih poti se je vrnil v Maribor dejansko samo še umret. Njegovo telo počiva v Mariboru, s srcem pa je Slomšek dejansko ostal v Celju.

Jože Kužnik

Razstava o blaženem A. M. Slomšku

Ob omembi dvorca Betnava le malokdo pomisli na povezavo z blaženim Antonom Martinom Slomškom. Po prenosu škofijskega sedeža Lavantinske škofije iz Sv. Andraža v Maribor je škofija namreč potrebovala novo letno rezidenco, saj je bila Labotska dolina za takratne razmere predalet. Tako so se odločili leta 1863 odkupiti baročni dvorec Betnava.

V eni izmed soban dvorca je danes razstavljenih nekaj predmetov, povezanih z delovanjem blaženega Antona Martina Slomška. Že na začetku razstavnega prostora je originalna listina, s katero je salzburški nadškof razglasil Slomška za lavantinskega škofa. Tej sledi originalna Slomškova mitra (škofovsko pokri-

valo), križ in prstan. Ta ima posebno zgodbo. Po Slomšku je namreč bil lastnik prstana tudi dr. Anton Korošec. Arhivu ordinariata v Mariboru je ta prstan podarila gospa Matilda Perko iz Maribora - kot spomin na oba velika Slovenca. Prstan pa ni edini predmet, ki ima posebno zgodbo. Ima jo tudi škofovska palica ali pastorage. Ta je bila za škofa Slomška naročena v eni izmed delavnic na Dunaju vendar je ni dočakal, ker je bila izdelana leta 1863, torej leto dni po njegovi smrti.

Poleg vseh teh dragocenih predmetov so razstavljeni še nas Slomškov klečalnik, Slomškov stol za posvečevanje, razne listine in njegova

dela, med katera uvrščamo tudi originalni izvod Drobtinic iz 1846, ki pričajo o pomembni Slomškovi zapuščini.

Seveda pa nismo pozabili na pomemben drugi obisk papeža Janeza Pavla II., 19. septembra 1999, ko je škofa Slomška razglasil za blaženega. Na ta dogodek spominja lep lesen stol, ki je bil v uporabi samo enkrat, ko je papež maševal pred 200 000 ljudmi na Betnavi. Tudi na ta dogodek na Betnavi danes opozarja velik bel križ.

Andrej Purgaj

Prošnje
uslišanja
zahvale

Zahvala bl. A. M. Slomšku - 2006

Pred dobrimi tremi leti je naša družina bila na hudi preizkušnji. Za limfomom je zbolel takrat 10-letni vnuček. Bil je operiran, prestal kemoterapije, ki so bile zelo hude in jih je prenašal težko a korajžno, in nas vse skupaj vzpodbujal.

Vsak dan sem molila k dobremu Bogu pa tudi k bl. A M. Slomšku za njegovo ozdravitev. Tudi v tišini Slomškovega groba sem bila večkrat in vem, da so bile moje molitve uslišane. Vnuček je ozdravel in bolezen se mu ni ponovila, kot smo se bali.

Danes je živahen deček. Ponovno trenira nogomet. V šoli je priden, hodi k verouku in letos gresta z leto dni mlajšim bratom k sv. birmi. Bogu čast in hvala. Čast in hvala bl. Antonu Martinu Slomšku, ki je zame že svetnik!

Lojzka Kek, Maribor

Prosimo vse, ki ste se zatekli po pomoč k blaženemu škofu A. M. Slomšku in ste bili uslišani, da nam sporočite svoja doživetja ter jih – po možnosti – podkrepite z dokazili.

25 - letnica škofovske službe mariborskega pomožnega škofa mons. dr. Jožefa Smeja

Mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej je v petek, na praznik Srca Jezusovega, 30. maja 2008, v mariborski stolnici sv. Janeza Krstnika, praznoval 25-letnico škofovske službe.

Skupaj s škofom Smejem so somaševali apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Santos Abril y Castello, ljubljanski nadškof metropolit Alojz Uran in mariborski nadškof metropolit Franc Kramberger, škofje Marjan Turnšek, Anton Stres in Andrej Glavan, pomožna škofa Jurij Bizjak in Peter Štumpf ter številni duhovniki. Slovesnosti sta se udeležila tudi predstavnik pravoslavne in

evangeličanske Cerkve ter množica jubilarantovih sorodnikov in prijateljev.

V homiliji je spregovoril mariborski nadškof Franc Kramberger in se škofu Smeju iskreno zahvalil za vse njegovo delo, in bogato narodnostno, kulturno, znanstveno, duhovniško in škofovsko delovanje.

Tudi škof Smej se je ob koncu evharistične daritve zahvalil Troedinemu Bogu, Blaženi Devici Mariji in vsem, ki so mu prišli čestitat ob njegovi 25-letnici škofovske službe. Za tem je zazvenela zahvalna pesem, apostolski nuncij pa je prebral še papeževo čestit-

ko in apostolski blagoslov, ki ga je slavljencu poslal sveti oče Benedikt XVI., v katerem se je škofu Smeju zahvalil za veliko apostolsko gorečnost, s katero opravlja svojo službo ter za modrost in vztrajnost, s katero dela za blagor vernikov. Sveti oče je prosil telesno zdravja in tolažbo Duha za škofa Smeja.

Matjaž Kramberger

Župnija Ponikva je v soboto, 26. aprila 2008, kar prekipevala od otroškega vrveža, ki se je prepletal s smehom in igrivim razpoloženjem. Cerkev, polna otrok in odraslih, je oživela ob strunah kitar in veseli pesmi Frančiškovi otrok pod vodstvom pastoralne asistentke Frani Pečar. Pri sveti maši, ki jo je ob deseti uri daroval kapucin br. Jurij Štravs iz župnije Maribor sv. Jožef, se nas je zbralo okrog 760 udeležencev iz 53 župnij.

Ker je bilo letošnje zaključno srečanje že v mesecu aprilu, še nismo prisluhnili šmarničnemu branju, pač pa smo se po maši srečali z avtorico letošnjih šmarnic gospo Mojco Štruc, ki nam je zaupala, čemu bomo lahko v

Zaključna prireditev Slomškovega bralnega priznanja

majskih dneh prisluhnili in nas spodbudila, naj radi prihajamo k šmarnicam. Po maši smo bili deležni še glasbene izvedbe ene izmed Slomškovih pesmi, in to v izvedbi mladih

bralcev iz župnije svetega Lenarta v Novem Mestu, ki so nam pesem V nebesih sem doma predstavili tudi s pomočjo Orfejevih instrumentov.

Sledil je odmor za malico iz nahrbtnika. V cerkev nas je ponovno povabilo zvonjenje, ki pa ni bilo opoldansko, ampak je bilo posebej namenjeno nam vsem, da smo se ob 12.30 zbrali k molitvi. Še pozdrav Mariji in že smo se odpravili v osnovno šolo na Ponikvi, kjer nas je najprej pozdravil ravnatelj šole g. Bevc, nato pa smo podelili priznanja prisotnim župnijam. Vsakoletnemu priznanju in knjižni nagradi, ki nam jo podeli Celjska Mohorjeva družba, se je letos pridružila še videokaseta s filmom o Slomšku.

Sledil je program "otroci za otroke" s katerim so se nam letos predstavili Frančiškovi otroci. Na zabaven način smo spoznavali življenje svetega Frančiška Assiškega ter vse kar počešno Frančiškovi otroci. Skupaj smo zapeli nekaj pesmi in se naučili novo Frančiškovo pesem. Spomin na sv. Frančiška nam bo tudi majhen dar, Frančiškov križ ali Tau, kot ga imenujemo, ki so ga ob prihodu na Ponikvo prejeli vsi udeleženci.

Posebne daru pa se je razveselilo tudi okrog 90 zvestih bralcev, ki so pri SBP vztrajali že četrto leto. Šli smo tudi po Slomškovi poti, kjer so udeleženci spoznavali Frančiškovo Hvalnico stvarstva, ter po poti do Slomškove domačije opravili tri naloge. Veselje in pesem sta se razlegala na Slomu in videti je bilo, da se selita tudi tja, kamor so se vračali zvesti bralci in Slomškovi častilci, kljub temu, da nas je tik pred končano prireditvijo pa vendarle, kot običajno, ujela kratka a silna ploha.

Andreja Štunf

MO za Slomškovo bralno priznanje

Zavod Antona Martina Slomška

Škofijska gimnazija Antona Martina Slomška je v začetku letošnjega šolskega leta praznovala svoj 10. rojstni dan. Da, pred 10. leti je takratni minister dr. Gaber pristal na to, da prične šola delovati v šolskem letu 1997/1998. Pred tem smo ugotovili, da so na Srednji kovinarski

jočim zemljiščem na južni strani Kalvarije oz. na Vrbanski cesti 30. Nato je pot vodila samo še navzgor, na Jožefovo 2007 je bil položen temeljni kamen za gimnazijo in telovadnico, 27. 3. 2008 je bil izvršni tehnični pregled objekta, v katerem je gimnazija, prvi dan pouka v novih prostorih

živeti v pravem medgeneracijskem sistemu sobivanja, ki bo s svojo vsestransko in pestro ponudbo na eni strani pritegnil veliko število ljudi, na drugi strani pa se bo celotni sistem vključeval predvsem na področja umetniško-kulturne, rekreativne in kulinarčne dejavnosti, saj ob posloju pripravljamo tudi ureditev parka in še česa.

Obiščite nas, pripeljite k nam svoje otroke v vrtec oz. Hišo otrok, gimnazijo, dijaški dom in babice ter dedke kmalu v dom za starejše oz. Hišo življenja, da bo naša hiša (za)živela tudi z vami in vi z njo. Dobrodošli!

Silva Belšak

strojni šoli na Teznu nezasedeni prostori in po dogovoru z vodstvom šole smo bili pripravljani, da začne šola delovati v omenjenih prostorih kot podnajemnik. Prizadevanja Nadškofije Maribor in direktorja zavoda A. M. Slomška dr. Ivana Štuheca za novo gimnazijo so bila ves čas pod budnim očesom medijev in takrat Cerkev nenaklonjene vlade. 19. 3. 2000 smo se odločili za protestni shod dijakov in staršev Škofijske gimnazije Antona Martina Slomška v škofijski avli oz. Slomškovi dvorani na Slomškovem trgu. Po volitvah leta 2004 je prišlo do intenzivnih pogajanj s sedanjo vladno koalicijo za poravnavo v vseh odprtih denacionalizacijskih postopkih, ki jih je imela Škofija Maribor. 10. 5. 2005 pa je končno "zasvetila zelena luč" in škofija je dobila vrnjene svoje prostore s pripada-

pa smo dočakali 30. 3. 2008. Sedaj smo tu že nekaj mesecev, odvajamo se od starega in privajamo na novo. Lepo je, mirno je ... Imamo vse pogoje za vzgojo in izobraževanje v šestnajstih matičnih učilnicah, specialnih učilnicah za vero in kulturo, glasbo, likovno umetnost oz. zgodovino umetnosti, fiziko, biologijo in kemijo ter računalniško učilnico. Veseli smo nove in svetle knjižnice, ko po napornem delu potrebujemo še okrepčilo, pa lahko zavijemo v jedilnico, kjer imamo vsak dan toplo in hladno malico ter kosilo, ob vročih dneh pa še sladoled. Odvečne kalorije lahko porabimo v sodobno opremljeni telovadnici. Upamo, da bomo kmalu dobili še kapelo. Ob gimnaziji sta dijaški dom in vrtec, jeseni bo zaživela tudi glasbena in baletna šola, potem pa še dom za starejše. Želimo si

Slomškov sklad

darovi od 2007 naprej:

Poldi Zupanc, Šmartno v Rožni dolini (20 E); Martin Belej, Graz (100 E); Ana Zabel, Prevalje (35 E); Neža Rožanc, Špitalič (50 E); dr. Franc Kramberger, Maribor (4000 E); Ana Bider (20 E); Štefka Kogovšek (30 E) Janez Lesnika, Maribor (100 E), Neža Korbar, Šmartno ob Paki (50 E); Cvetka Cestnik, Laško (20 E); Zinka Urankar, Laško (20 E)

Vsem, ki s svojimi darovi pomagata pri postopku za Slomškovo kanonizacijo in za izdajanje Slomškovega lista, se iskreno zahvaljujemo. Naj vam bo bl. škof Slomšek velik priprošnjik, dobri Bog pa bogat plaènik!

Priporoèamo se še naprej za vaše darove! Od tega bo odvisno redno izhajanje Slomškovega lista!

Svoje darove lahko nakažete na:
Nadškofija Maribor,
Vicepostulatura
Slomškovega procesa
Raiffeisen banka
KREKSI 22
TRR 24100-7003862281

V župniji Maribor - Košaki bodo zgradili novo cerkev blaženega Antona Martina Slomška

Mlada župnija blaženega Antona Martina Slomška Maribor - Košaki je bila ustanovljena leta 1998. Sedanji nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger je za prvega župnika imenoval patra Francija Pivca in mu s tem tudi zaupal nalogo gradnje nove cerkve.

Župnija je pridobila vsa dovoljenja za gradnjo nove župnijske cerkve. Temeljni kamen za novo svetišče je blagoslovil že papež Janez Pavel II., in to ob razglasitvi Slomška za blaženega 19. 9. 1999. Zemljišče je bilo pridobljeno v septembru 2002. Župnija je morala odkupiti vinograd, nato pa še ostali del zemljišča.

Pot do podpisa pogodbe za grad-

Naslov in račun za darove je:

Župnija Maribor Košaki,
Vita Kraigherja 2, SI-2000 Maribor
TR 24100 9004344691 Raiffeisen Banka
- s pripisom "za novo cerkev"

Za tujino:

IBAN:SI 56241009004344691
SWIFT BIC CODA: KREK SI 22

njo nove cerkve je bila dolga in težavna, vendar je z zaupanjem v Božjo previdnost in blaženega Antona Martina Slomška uspelo. Izbrani oziroma odgovorni projektant Ivo Goropevšek je najprej izdelal maketo in načrte za novo cerkev. Vse potrebno je župnija predložila ustreznim institucijam na občinski in cerkveni ravni ter dobila pozitiven odgovor. 22. maja 2008 sta predsednik upravnega odbora družbe SCT Ivan Zidar in pater Franci Pivec podpisala pogodbo o gradnji nove cerkve v župniji. Odgovorni vodja projekta je prof. Vukašin Ačanski.

Cerkve bo sezidana na predvidenem območju Košakov, približno na

nadmorski višini 330m, ob južnem robu gozda na obronkih Slovenskih goric. V pravokotnik, ki se bo odražal v prostoru v preprosti prizmi, bosta vključena z vzhodne strani zvonik, z dvoriščne strani pa župnišče in atrij. Peš dostop do vhodnega platoja na zahodni strani je predviden z novim stopniščem in položno rampo za kolesarje in invalide. Stopnišče bo na vrhu razširjeno v skupni prostor pred cerkvijo, ki bo namenjen zbiranju vernikov, na polovici stopnišča pa se bo začela na levi in končala na desni krožna pot za procesije. Središče krožne poti bo v centru cerkvene ladje, ki bo v premeru 72 m okoli cerkve potekala skozi gozd in vinograd ter s 14 postajami na vsakih 15 metov ustvarjala naravno speljan križev pot. Predvideno je tudi parkirišče in rekreacijski prostor za otroke.

Kot zanimivost zapišem, da je velikost osnovne ploskve in lika nove cerkve ter razmerja posameznih delov zasnovana na številu 9, ki ima obredno vrednost, je mera za spočetje, plodna iskanja in simbolizira kronanje prizadevanj in dokončanje stvaritev. Tako bo v samem objektu zaznati kar nekaj simbolike: krog in kvadrat, ki izražata nebeško in zemeljsko, pa tudi enotnost in razodetje.

Nova cerkev bo dolga 47 metrov in široka 22 metrov. Površina cerkve bo skupaj s kletjo, pritličjem, dvema nadstropjema in zvonikom 1500 kvadratnih metrov. Posebnost zunanje podobe cerkve bo zid, oblo-

žen s svetlimi ploščami lomljene strukture iz naravnega peščenjaka, ki bo zaključen z ostro ravno streho. Cerkev bo krasila še kupola z zvonikom in križem na višini 27 m. Izvedba kupole bo najzahtevnejši del cerkvene ladje.

Notranji prostor cerkve bo središčno razdeljen na 6 delov, od katerih bodo štiri namenjeni krožno postavljenim klopi za 200 sedežev in dva dela za prezbitarij in glavno oltarno steno.

Zahvala za gradnjo nove cerkve gre Bogu in vsem, ki tako mlado župnijo podpirate z molitvami in materialno pomočjo. Pater Franci Pivec je hvaležen tudi mariborski nadškofiji, ki ne le svetuje, ampak tudi na mnogotere načine pomaga.

Materialni stroški bodo torej veliki, zato jih župnija sama ne bo zmogla. Obračajo se na Vas, dobrotnike doma in v tujini, in prosijo, da priskočite na pomoč.

Veselimo se nove cerkve na košaškem hribčku in se priporočamo bl. A.M. Slomšku, da bi spremljal vse požrtvovalno delo in prizadevanja za novo cerkev v Košakah, kjer se bodo ob skupnem oltarju pri Božji besedi in evharistični daritvi zbirali mnogi rodovi.

Matjaž Kramberger